

PSYCHOMACHIA

Fabuła *Psychomachii* oparta jest na odnalezionej niedawno drugiej części, znanej z podręczników szkół średnich, *Rozmowy Mistrza Polikarpa ze Śmiercią*. Pracownik naukowy Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. Wiesław Wydra, w 2017 roku, odnalazł w Bibliotece Uniwersyteckiej w Erlangen, *Śmierci z Mistrzem dwojakię gadania, książki wyborne ku polepszeniu żywota ludzkiego użyteczne, w których ukazuje srogości i gorzkość jej, teraz nowo nieco przydano*. Dzieło to wydano w 1542 roku w Krakowie nakładem Macieja Szarfenberga. To odkrycie ma istotne znaczenie dla badań nad polskim średniowieczem. Zawiera ono, poza znaną rozmową z Mistrzem Polikarpem, również rozmowę Kmotra ze Śmiercią, która jest właśnie tematem *Psychomachii*.

W pierwszej części spektaklu (po będącym niespodzianką dla widza wprowadzeniu), bohater utworu, Kmotr, spotyka Śmierć, która jadąc wozem, ugrzęzła w błocie i pomaga jej wyjść z opaków. W ramach podziękowania Śmierć zgadza się być matką chrzestną jego dziecka i wziąć udział w chrzcinach. W drugiej części, w trakcie beztroskiej zabawy, Śmierć rozpoczyna swój *danse macabre*, chrzciny przeżywają tylko dziecko i Kmotr. Śmierć łaskawie obiecuje mu długie życie. Część trzecia pokazuje starego Kmotra, po którego przychodzi Śmierć i sposób, w jaki on usiłuje ją oszukać. Ostatecznie, umierający Kmotr szczerze żałuje za grzechy i po okazaniu skruchy uzyskuje przebaczenie u Stwórcy. Wreszcie Śmierć nie jest mu straszna.

Reżyserem i autorką scenariusza niniejszego przedstawienia jest Jolanta Ptaszyńska, laureatka Paszportu Polityki za film telewizyjny *De Aegypto*, oparty na *Egipskiej Księdze Zmarłych*. Bazowy tekst sztuki został wzbogacony o fragmenty innych anonimowych średniowiecznych utworów, a także pomysły inscenizacyjne dodające utworowi dynamiki i ułatwiające odbiór współczesnemu widzowi. *Psychomachia* jest ponadczasowym moralitetem ukazującym, że człowiek ma możliwość wyboru pomiędzy dobrem a złem, co w chwili śmierci skutkuje zbawieniem, albo potępieniem. Stąd odwieczne dążenie człowieka do ucieczki przed śmiercią i to właśnie, w zabawny sposób, jest przedstawione w odnalezionym dialogu.

W *Psychomachii* zachwyca kunszt pisarski średniowiecznego autora, piękno staropolskiego języka, dramaturgia opowieści i niezwykle poczucie humoru! Sceny, w wymowie swej tragiczne, przeplatają się z żartobliwymi, dostojeństwo i głupota idą w parze, jak to w życiu...

Zapraszamy!

Scenariusz i reżyseria: Jolanta Trela-Ptaszyńska

Aktorzy – pracownicy Hospicjum:

Śmierć: Mariusz Biśta

Alter ego Śmierci: Marzena Sobczyk

Don Kichot i Kmotr: Michał Magiera

Alter ego Kmotra, doktor Schnabel von Rom: Ewa Czech

Dulcynea i Kmoszka: Iwona Klimczak

Sancho Pansa, Piszczek i Pacholek: Tomasz Kwiecień

Suflerki: Renata Sputo i Małgorzata Iwańczuk

a także:

Bractwo Rycerskie Zamku Będzin

Muzyka: Grzegorz Seweryn

Sopran: Joanna Węgrzynowicz-Nowak

Przewodnik Chóru: Stefan Szulc

Chór Gospel Sound

Dyrygent: Jolanta Mitko

Scenografia i kostiumy: Bartosz Socha

Ruch sceniczny: Sabina Romańczak i Stefan Szulc

Grafika i animacja: Cyprian Stachowicz